

Antallet af EU-borgere, der som grænsependlere arbejder i Danmark uden at bo her, og som dermed ikke folkeregistreres her i landet, har været stigende i de seneste år. De pågældende udlændinge har i en periode med mangel på arbejdskraft bidraget til at udfylde huller på arbejdsmarkedet. Det må forventes – uanset den aktuelle økonomiske afmatning – at der fortsat vil være et antal udlændinge, der pendler til deres arbejde i Danmark. Dertil kommer, at der i Danmarks grænseområder er en vis tradition for at arbejde på tværs af landegrænserne, både ved den dansk-svenske og ved den dansk-tyske grænse.

Det skønnes, at godt 30.000 personer om året arbejder i Danmark uden at bo her. Størstedelen af denne gruppe pendlere skønnes at bo i Sverige og Tyskland, og formentlig vil en stor del af grænsependlerne have pendlet i flere år og dermed ikke have behov for danskundervisning. Lovændringerne vil altså betyde, at især tyskere og svenskere, der arbejder i Danmark uden at bo her, får ret til danskuddannelse. Dette kan Dansk Folkeparti støtte.

EF-Domstolen har flere gange udtalt sig om, hvad der nærmere ligger i begrebet »en social fordel«. EU-retten siger, at EU-borgere har adgang til sociale fordele, hvis de arbejder i et andet EU-land. Det er Integrationsministeriets vurdering, - men ikke Dansk Folkepartis vurdering, - at danskuddannelsen kan anses for at være en

social fordel. Dansk Folkeparti vurderer ikke danskundervisning som værende en social fordel/rettighed. Dansk Folkepartis ja til lovforslaget sker altså ikke med udgangspunkt i EU-retten eller med udgangspunkt i Integrationsministeriets vurdering/tolkning af EU-retten. Der er dermed ikke fra Dansk Folkepartis side tale om en accept af EU-retten eller vurderingerne/fortolkningerne af denne. Men Dansk Folkeparti finder det rimeligt, at svenskere og tyskere, som bidrager til det danske samfund, får tilbudt danskundervisning.

Dansk Folkeparti havde gerne set, at lovforslaget ikke havde taget udgangspunkt i EU-retten, men snarere i det fornuftige i, at udlændinge, der bidrager positivt til Danmark, også skal have visse fordele i Danmark. Dansk Folkeparti forbeholder sig retten til at tage initiativer, såfremt udvidelsen af EU-borgernes såkaldte sociale rettigheder viser sig at have utilsigtede konsekvenser.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurinn og Sambandsflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.